

ת"פ 49015/06/13 - מדינת ישראל נגד דניאל וכסלר, משה טוב אל

בית משפט השלום באשדוד

26 פברואר 2014

ת"פ 49015-06-13 מדינת ישראל נ' וכסלר(אחר/נוסף) ואח'

בפני כב' השופטת גילת שלו
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
1. דניאל וכסלר
2. משה טוב אל (אסיר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אתי מוריס

הנאשם 1 וב"כ עו"ד מיכאל כרמל

קצינת מבחן - הגב' ליאת זיני

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לגבי הנאשם 2

בעניינו של הנאשם 2 ייקבע התיק לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר ליום 2/4/14 בשעה 10:00.

הנאשם 2 יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לשירות המבחן באשקלון שידאג להכנת התסקיר עד למועד האמור.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר תשע"ד, 26/02/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

החלטה

גזר הדין יינתן לאחר הפסקה.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר תשע"ד, 26/02/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לדירה, גניבה, החזקת כלי פריצה, קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון התפרצות לדירה, החזקת כלי פריצה, קשירת קשר לביצוע פשע והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם והנאשם 2 קשרו קשר להתפרץ לדירות מגורים ולגנוב מהן רכוש ולצורך כך הצטיידו בכלי פריצה שונים, התלבשו בבגדי חרדים והגיעו לעיר אשקלון לצורך קידום הקשר.

ביום 16/6/13 בשעות הבוקר, הנאשמים התפרצו לדירה באשקלון בכך שפתחו את צילינדר הדלת באמצעות כלי פריצה, נכנסו לבית וגנבו מתוכו כסף, מכשיר ניקוי ותכשיטי זהב בשווי של 55,700 ₪.

בהמשך, ניסו הנאשמים להתפרץ לדירה אחרת באותו בניין באשקלון בכך שניסו לפתוח את צילינדר הבית באמצעות מכשיר פריצה אך הופרעו ע"י שוטרים שהגיעו לבניין. הנאשמים נכנסו לחדר המדרגות וסגרו את הדלת ומנעו משוטר לפתוח את הדלת תוך שהם סוגרים אותה באמצעות ידיהם וכשהשוטר הצליח לפתוח את הדלת, ברחו הנאשמים מהמקום תוך שהם זורקים שקית ובה הרכוש שנגנב בדירה הראשונה ואת מכשירי הפריצה.

הנאשם יליד 1989 ולחובתו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות של החזקת סמים והחזקת סכין מהשנים 2006 ו- 2009, כאשר בהרשעתו האחרונה נדון לעונש של מאסר בעבודות שירות.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הציגו טווח ענישה מוסכם כאשר המאשימה עתרה בעניינו של הנאשם ל - 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית הכוללת ענישה כספית ופסילה על תנאי, והסניגור עתר לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

במסגרת ההסדר נשלח הנאשם לשירות המבחן והוגש אודותיו תסקיר ממנו עולה כי בעת שהותו בתנאים מגבילים,

עמוד 2

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, בתחילה התקשה לשתף פעולה ולהתחבר עם חברי הקבוצה אך עם הזמן הצליח לשתף פעולה, לפתח מודעות לטיפול ואמפתיה לקורבנות.

עם זאת הנאשם גילה אמביוולנטיות לגבי רצונו בהמשך הטיפול לאור תקופת הטיפול הממושכת והעדיף לסיים את ההליך המשפטי.

הנאשם לקח אחריות מלאה גם בפני שירות המבחן על עבירות הרכוש.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו ואת הפגיעה באחר ובסביבה, התרשם כי הנאשם מגלה חרטה ואשמה נוכח התנהגותו ומהעדר מאפייני התנהגות עברייניים מושרשים ועל כן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם את הרף התחתון של ההסדר ולהורות כי הנאשם יטופל במסגרת שב"ס.

ב"כ המאשימה עתרה לכבד את הרף העליון של ההסדר, הפנתה לחומרת העבירות כאשר מדובר בהתפרצות שקדמה לה היערכות מוקדמת והצטיידות בציווד מתוחכם, הפנתה לשווי הגניבה ולעובדה שהנאשם והאחר ניסו להתפרץ לדירה נוספת כדי להגדיל את שללם.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה להשית על הנאשם את הרף העליון של מתחם הענישה וכן ענישה כלכלית מכבידה, ענישה מותנית ופסילת רישיון נהיגה מותנה.

הסניגור הפנה לעברו הנקי של הנאשם בתחום הרכוש, לעובדה שמעולם לא ריצה עונש מאסר ולגילו הצעיר. לטענת הסניגור יש לראות בשני האירועים משום אירוע אחד מתמשך ויש להתחשב בעובדה שבפועל לא נגרם נזק כספי או נזק לרכוש בדירות אליהן התפרצו הנאשמים.

הסניגור טען כי לא ניתן להשתמש באמור בתסקיר לרעת הנאשם, שכן הנאשם התחייב במסגרת ההסדר לרצות עונש מאסר בפועל ועל כן לא רצה להשתלב בטיפול.

הסניגור הפנה גם הוא לפסיקה של בתי המשפט בה הוטלו עונשים מקלים יותר מאלו שאליהם הפנתה המאשימה.

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, שכותרתו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו, ניתן משקל בכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה, על העונש להלום את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

אין חולק כי העבירות אותן ביצע הנאשם, הן עבירות חמורות מאד.

רבות כבר נכתב על עבירות ההתפרצות לדירה, שמעבר לפגיעה בקניינו של אדם הן טומנות בחובן גם פגיעה באיכות

חיו של האזרח ובתחושת הבטחון שלו, וגורמות לו לחוש שמבצרו האחרון, דהיינו ביתו, חולל, וזאת בנוסף לפוטנציאל הגלום בהן לגלישה מהירה לביצוע עבירות אלימות כלפי אותו אזרח.

וכך, נקבע בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ. אואזנה ואח'** :

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

(בהקשר זה ראו גם רע"פ 10551/09 **יורובסקי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 1708/08 **לוי נ. מדינת ישראל**).

לאור האמור לעיל, על פי מדיניות הענישה הנהוגה ומגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלו, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר ארוכים בגין כל עבירה של התפרצות לדירה.

וכך למשל, ברע"פ 2037/08 **באזוב נ. מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים על נאשם שהורשע בעבירה בודדת של התפרצות לדירה וגניבה, למרות מצבו הבריאותי הקשה, העובדה שבעברו עבירה אחת ישנה והעובדה שהרכוש נתפס והוחזר.

ברע"פ 547/08, **טוקראס נ' מדינת ישראל**, אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי אשר הקל בעונשו של נאשם נעדר עבר פלילי מ - 18 חודשי מאסר ל - 12 חודשי מאסר, בגין עבירות של התפרצות לדירה ועבירות נלוות, כאשר דובר בהתפרצות במסגרתה נגנבו תכשיטים רבים ויקרי ערך והנאשמים נתפסו כשהם בדרכם למכירת הרכוש.

בעפ"ג 28478-04-13 (מחוזי תל אביב) **מדינת ישראל נ' בוכניק**, החמיר ביהמ"ש המחוזי בעונשו של נאשם שהתפרץ לדירה ע"י עיקום לשונית של הדלת, יצירת חור בדלת וכניסה פנימה וגניבת רכוש רב, כאשר חלקו לא נתפס.

ביהמ"ש המחוזי קבע כי מתחם העונש שקבע ביהמ"ש השלום אינו ראוי והוא אמור לנוע בין 12 חודשי מאסר ל - 24 חודשי מאסר ולאור עברו המכביד של הנאשם והעדר תהליך שיקום ממשי, על אף שהנאשם החל בהליך טיפולי, החמיר את עונשו ל - 14 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 10551/09 **יורובסקי נ. מדינת ישראל**, אושר עונש של 15 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כשחלקו בחופף, ובסך הכל 25 חודשי מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירה אחת של התפרצות לדירה וגניבה (אשר בוצעה בתחום ותכנון יחסיים, תוך כניסה למרפסת הדירה באמצעות חבלים שהשתלשלו מהגג), וזאת למרות המלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן ושל"צ.

בעפ"ג 52082-10-13, (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' אלחי**, בעניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של התפרצות וגניבה ובעבירה של פירוק חלקים מרכב, כאשר בפעם השנייה ביצע הנאשם את העבירה כשהוא מצוי בתנאים מגבילים, החמיר ביהמ"ש המחוזי בעונשו של הנאשם ל - 15 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 3211/10 **אלבס נ. מדינת ישראל**, בעניינו של נאשם שהורשע בעבירה אחת של התפרצות לדירה ובעבירה נוספת של הסגת גבול וגניבה, אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר החמיר בעונשו, וגזר את דינו ל-20 חודשי מאסר והפעלת שני מאסרים מותנים במצטבר, ובסך הכל 48 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 3063/11, **כהן נ' מדינת ישראל**, אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי אשר החמיר בעונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שעבר הליך שיקומי ממושך ואשר הורשע בפריצה לרכב באמצעות כלים שונים, גרם נזק לדירה וניסה לעקור כספת שהייתה בדירה והטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל.

כמובן שב"כ הצדדים הגישו פסיקה רבה נוספת בהתחשב בנסיבות מקלות שונות ובנסיבות מחמירות שונות אך ברור כי הענישה הרווחת היא של עונשי מאסר משמעותיים.

בענייננו, אין מדובר בעבירות התפרצות ברף התחתון של חומרה, בדרך של ניצול הזדמנות (פתיחת דלת לא נעולה או באמצעות מפתח שנמצא בקרבת מקום), אלא בעבירות שבוצעו תוך שימוש בכלי פריצה, תוך נסיעה לעיר מרוחקת ממקום מגוריו, ותוך הצטיידות בבגדים לצרכי הסוואה.

לכך יש להוסיף את העובדה שהנאשם והאחר הופרעו ממעשיהם ע"י שוטרים ואף ביצעו עבירה נוספת של הכשלת שוטרים.

מאחר ושתי העבירות בוצעו בסמיכות זמנים של דקות זו מזו, באותו בניין, באותם אמצעים, במסגרת אותו קשר, כאשר בדירה השניה הנאשמים הופרעו ממעשיהם ואף בשלב זה השליכו את הרכוש שנגנב בדירה הראשונה, נראה לי כי ניתן לראות את שתי העבירות כמסכת פלילית אחת.

בנסיבות אלו, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות שעבר הנאשם בענייננו, נע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 27 חודשי מאסר בפועל, וכן הטלת פיצוי סמלי לבעלי הדירות שנפרצו, בשים לב לכך שהרכוש כולו נתפס והוחזר.

אשר לעבירות הסמים, מאחר ומדובר בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לאור מדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם הינו מאסר מותנה, קנס ורכיב של פסילה.

בבואי לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה האמור, יש לשקול לחומרא את העובדה שאין מדובר במעמד משפטי ראשון וכי לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות.

לקולא, יש לשקול את העובדה שמדובר בעבירת רכוש ראשונה של הנאשם, את גילו הצעיר, ההשפעה שתהא למאסר על חייו, הודייתו המידית בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, לרבות לקיחת אחריות מלאה והפנמת הפסול שבמעשיו וכן את האמור בתסקיר שירות המבחן לגבי פוטנציאל שיקומי שקיים לנאשם, אם כי כאמור פוטנציאל זה לא הובא לידי מיצוי בהליך שבפניי.

בהתחשב בנתוניו של הנאשם כאמור לעיל, אני סבורה כי יש מקום להטיל עליו עונש מאסר הקרוב לרף התחתון שנקבע על ידי לעיל.

לאור כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- 1. מאסר בפועל למשך 15 חודשים.
מתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 16/6/13 ועד 12/9/13. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בכלא קישון לא יאוחר מיום 16/3/14.**
- 2. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים.
המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.**
- 3. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.
המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה לפי פקודת הסמים, או עבירה של הכשלת שוטר או עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.**
- 4. פיצוי בסך 2,000 לע"ת מס' 2. הפיצוי ישולם מתוך הפיקדון שהופקד בתיק המעצר.**
- 5. קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם מתוך הפיקדון שהופקד בתיק**

המעצר והיתרה תופקד ע"י הנאשם בתוך 90 יום מהיום.

6. פסילה על תנאי למשך 8 חודשים שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים למשך 3 שנים מהיום.

הטלפונים הניידים שנתפסו ברשות הנאשמים יושבו לנאשמים או למי מטעמם.

טבעת נישואין של הנאשם 2 תושב לנאשם 2 או למי מטעמו.

לגבי הרכב, יטענו הצדדים בדיון הנדחה.

רשויות שב"ס יבדקו האם ניתן לשלב את הנאשם בהליך טיפולי תוך כדי מאסרו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש מחוזי ב"ש.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר
תשע"ד, 26/02/2014 במעמד
הנוכחים.
גילת שלו, שופטת

הוקלדעלידישנירנסימי